

גיליון מס' 227

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת פנחס

מאמר השבוע
חאן רבא גאון סליטא
הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

בְּרוּךְ ה' יוֹם יוֹם

לא יבואו לקוחות לחנות, מה יהיה בבחירות וכו'. ואם באים עלינו יסורים, סבלו יכפל. מחד סובל את היסורים, ומאידך הוא אינו מבין מדוע דוקא הם באים אליו ולא אל אחרים.

אדם מדאג וחרד הופך להיות כלי להכיל את דאגותיו וחרדותיו, לעמתו הבוטח בה' פטור הוא מכל דאגה, שהרי על כל חשש שיעלה על לבו ישנה תשובה נצחת "הבוטח בה' חסד יסובבנו". מסבה זו הוא שופע צהלה ושמחה תמידית, פניו מוארות וחדות ה' עליו.

נזכיר כאן פתגם ידוע "אל תספר לקב"ה על הצרות שלך, אלא תספר לצרות שלך על הקב"ה". במלים אחרות, קשה הצרות שלך שומעות על הקב"ה, הן נמלטות בבהלה ממך, ואתה נותר עם בוראך שמח וטוב לב.

הבוטח יודע שהוא מצוי בידי הנאמנות של הבורא יתברך, אשר דואג לו יותר מאשר הוא דואג לעצמו, ואם רק ישליך על בוראו את כל דאגותיו יקום בו הפסוק "השליך על ה' יתברך והוא יכלכלך". ואף אם חלילה באים עליו יסורים יודע בלבבו כי הם לטובתו, או כדי שישחזר ממעשיו הרעים או כדי להרבות את זכויותיו, אם יקבל אותם באהבה.

הבוטח השמח אינו מפחד מטרוריסטים או מאויבים אחרים כי בטוח הוא בבוראו שישמר אותו ובטוחו בה' יתברך יצילו מבני אדם בעלי בחירה, כמאמר דוד המלך בתהלים (נ"ו, י"ב) "באלקים בטחתי לא אירא רע, מה יעשה לי אדם".

הנה מה טוב ומה נעים להצטרף להיכל בוטחי ה' יתברך, ולזכות בכל היתרונות הנפלאים שפרטנו לעיל. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

יתרון תשיעי - העשיר עלול לשפח את הבורא יתברך שהרי ככל בעיה שתצוץ במהלך חייו, הוא יחשב בלבו "כמה כסף יעלה לי לפתור את הצרה שנפלה עלי", זאת משום שרוב בטחונו הוא על עשרו או כשרונותיו. וזו בעצם ענינה של קללת הנחש: "ועפר תאכל כל ימי חייך".

שאלו המפרשים, הרי זו ברכה גדולה שמזונותיו של הנחש מצויים בשפע ולא יצטרך לפנות אל הבורא בעולם הזה? ומשיבים, מי שעשיר ומצליח, אך אינו פונה לאלוקיו בתפלה ובתחנה, הוא מאבד את חלקו לעולם הבא, מפני שאינו פונה לבורא יתברך כלל. לעמתו הבוטח בה' עיניו נשואות לשמים בתחנה בכל יום, אך בבטחון שישלח לו הבורא יתברך מזונותיו לאותו היום. רבותינו הסבירו בגמרא מסכת יומא מדוע לא שלח הקב"ה לעם ישראל את המן פעם בחדש עבור כל החדש, משום שרצה הקב"ה להרגיל את עמו לצפות ולתחל בכל יום לפרנסת אותו יום.

תארו לעצמכם יהודי בעל משפחה ברוכה בת עשרה ילדים הולך לישן בלינה, והוא אינו יודע אם למחרת יהיה מזון להאכילם, הוא נדאי ישא עיניו למרום וישליך על הבורא יתברך את כל בטחונו כדי שיעזרו לו, וכמו שמעידים רבים משלומי אמוני ישראל "הפרנסה מגיעה מידו הפתוחה המלאה והרחבה" בדרכים מפלאות המפתיעות בכל פעם מחדש.

שמח וטוב-לב

יתרון עשירי - השמחה.

אדם שאינו בוטח בבורא יתברך יתקשה מאד להיות בשמחה אמיתית כי מלא הוא בדאגות וחרדות. מפחד הוא ממחבלים, מחיידקים, ממס-הכנסה, חושש לשלום ילדיו ובודאי דואג על פרנסתו שלא יפטרו אותו מהעבודה, או שמא

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהזאת קבע של 100 ש"ח למשך שנה מקבלים פינוס הקטורת על קליף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים במגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

זמני כניסה ויציאת השבוע
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פ"ה	ב'ש	כניסה
19:30	19:33	19:30	19:32	19:30
20:21	20:24	20:24	20:23	20:21
21:16	21:20	21:16	21:19	21:16

בירושלים: ללנהגים 40 דקות 19:12

הנהגות סוּר
רבנו הרב יוסף יוסף זצ"ל

זמירות שבת

טעות נפוצה נשמעת לעיתים מפיהם של אנשים: "לא חבל על הזמן? הלא במקום לשיר יכול אני להספיק ללמוד עוד חצי דף גמרא", אך צריך לדעת שזוהי טעות גמורה!

מין הגר"ע יוסף זצ"ל שאהבת התורה בערה בו, העיד על עצמו שהיסודות לכל מה שלמד באמצע השבוע התחדשו לו בשבת, ובמוצאי שבתות היה יושב עד עלות השחר וכותב את כל החידושים שהתחדשו לו בשבת, ועם כל זה היה נוהג לספר שהקפיד לשיר זמירות שבת בצוותא עם ילדיו.

נמצא שעם כל דבקו הגדולה בתורה, עם כל החידושים שהתחדשו לו במהלך הלימוד בשבת, הוא מצא לנכון להקדיש זמן לזמירות שבת!

אם עברו לא היה זה "ביטול תורה" - מה ענה אנו? על אחד מגאוני עולם שחלק נכבד מעולם התורה ומראשי הישיבות נשען עליו מסופר, כי בנו היחיד לא יצא תלמיד חכם בלשון המעטה, והוא בעצמו הסביר שהסיבה לכך היא משום שלא נהג לשיר זמירות שבת בסעודות... היה "חבל לו על הזמן".

"ומשום כך", אמר, "לא זכה בני להיסחף אל תוך הרגש המיוחד, אל תוך האווירה המרוממת שאותה נתן להשיג רק בזמירות השבת".

וכבר ידוע על גדולי עולם - מהם אדמו"רים מפורסמים, שהיו נסחפים אל תוך השירה עד כדי שניתן היה לראות עליהם את התפשטות הגשמיות. בהתבוננות על פניהם ניתן היה לראות שהם שרויים "בעולמות עליונים", ואף היו כמה מהם שפשוט שרתה עליהם רוח הקודש!

(חסר מקור)

ודרשו חז"ל 'בך, בישועתך. בך, ביראתך', דהיינו שהשמחה צריכה להיות לשם שמים גם כאשר עוסקים בדברים גשמיים, ועל ידי כך נמצא דבוק תמיד בבורא עולם.

דברים אלו נפסקו להלכה בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רלא) וזה לשונו: 'וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה לא יכוין להנאתו אלא לעבודת הבורא יתברך כדכתיב (משלי ג, ו) 'בכל דרכיך דעהו'.

אכילה ושתיה ביום הכיפורים

ומדוע דוקא שלמה המלך זכה לפרש את העניין הזה? מבאר ה'זרע שמשון' כשחנך שלמה המלך את בית המקדש הראשון, זמן חנוכתו היה מיום ח' בתשרי ועד חג הסוכות, והיו ימים אלו מלווים בשמחה גדולה ומשתאות גדולות, ועוד אומרת הגמרא (מועד קטן ט ע"א) שבמהלך ימים אלו חל יום הכיפורים ושלמה המלך התיר לבני ישראל בהוראת שעה לאכול ולשתות, ומשום שחשש שלמה המלך שעם ישראל יטעו וירבו באכילה ושתיה כשם שהיה בחנוכת בית המקדש ובימי חג הסוכות שבאו בעקבותיו, לכן אמר "נגילה ונשמחה בך" שהשמחה האמתית היא לשם ה' או כרבי אליעזר או כרבי יהושע, אך לדעת כולם אין להיגרר אחר תאוות הגוף אלא לקדש את כל מעשיו לשם שמים.

בברכת שבת שלום! אליהו עמר

שימו לב - כל הקודם זוכה

הגיעה כמות מוגבלת של הספר 'מעבר לסגולה' ניתן לפנות להידיברות

073-222-1250

להצטרפות לקבוצת ה'זרע שמשון' - שלחו הודעה כתובה בלבד - 055-67-25-138

שאלות ותשובות
חגת חינו הרב יצחק הכהן שליסל

שאלה: שלום כבוד הרב, האם מותר לי להרים תינוק כשאני מתפללת, כי כשהוא בוכה זה מפריע לי להתפלל?

תשובה: קודם התפילה צריך לעשות את כל ההשתדלות כדי לא להגיע למצבים כאלו, וזאת על מנת שתוכלי להתפלל כראוי ובלא היסח הדעת. ועל כן צריך להרגיע אותו לפני התפילה וודאי שאין להחזיק אותו, אבל אם כבר התחלת להתפלל והתינוק התחיל לבכות ומפריע לך להתרכז, מותר לך להרים אותו ולהרגיע אותו ולהמשיך להתפלל מהמקום שבו עצרת (משנה ברורה סימן צו ס"ק ד וס"ק ז; שו"ע סימן צח סעיף ב; הלכה ברורה סימן צו אות ד-ה).

שאלה: הגעתי בשבת לבית הכנסת באיחור, האם להצטרף אליהם או להתפלל לבד? **תשובה:** במצב כזה בדרך כלל צריך להתפלל לבד ולהשתדל להגיע ביחד עם הציבור לתפילת שמונה עשרה, כיון שיש דברים שאם הוא יתחיל מהיכן שהציבור נמצא הוא יכול להיכשל בברכות לבטלה.

ואלו הדברים שאי אפשר לדלג: א. ברכות קריאת שמע ותפילת שמונה עשרה. ב. 'ברוך שאמר', 'אשרי יושבי ביתך', ו'ישתבח'.

ואם יש לו יותר זמן יוסיף קודם כל בפסוקי דזמרה (המזמורים שבין 'ברוך שאמר' ו'ישתבח'), ואם יש לו יותר זמן יוסיף את המזמורים שמוסיפים בתפילה של שבת, ובמידה והוא לא יספיק להגיע לתפילת שמונה עשרה עם הציבור מבלי לדלג על הדברים שחייב לקרוא, יש לו להתפלל לבד לפי סדר התפילה הקבוע (שו"ע סימן נב ואחרונים שם).

שאלה: בתפילת שמונה עשרה היכן אוכל להרגיש בנח לדבר עם בורא עולם? **תשובה:** הטוב ביותר לבקש בקשות בקצרה בברכת 'שומע תפילה' לפני המילים "כי אתה שומע תפילת כל פה", אולם אם רוצה להאריך בבקשות ודיבורים, יעשה כן לפני 'עושה שלום' אחר שאומר 'יהיו לרצון' השני, ושתזכה תמיד לדבר עם בורא עולם. (שו"ע סימן קיט סעיף א).

מעבר לסגולה
חגת חינו הרב יצחק הכהן שליסל

לשמוח ולאכול לשם שמים שמחת המועד

פרשה זו מכונה בשם 'פרשת המועדות' על שם קרבנות החגים המזכירים בה, והנה ידוע שבמהלך החגים נוהגים לומר 'הלל' על הניסים והנפלאות שזכינו בישועת ה', וכמו שהפסוק אומר (תהלים קיח, כד) "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו". ומובא במדרש ('ילקוט שמעוני' תהלים רמו תתעו) ששאל רבי אבין למי התכוון דוד המלך במלים "ונשמחה בו", האם "בו" הכוונה לקב"ה, או "בו" הכוונה ליום המועד. ומישב, שספק זה התבאר בדברי שלמה המלך שאמר (שיר השירים א, ד) "נגילה ונשמחה בך" שהכוונה היא לבורא עולם, וכיצד ניתן לשמוח בבורא עולם, לזה רמז שלמה המלך בחכמתו במלים "בך" העולים בנימטריא עשרים ושתים כנגד כ"ב אותיות התורה הקדושה, כלומר שבכח לימוד התורה זוכים לשמוח בבורא עולם.

עצרת לה' או לכם

שואל ה'זרע שמשון', הרי שאלתו של רבי אבין היא שאלה מפורסמת - האם יום טוב נועד ללימוד תורה שהוא רחוני, או לאכילה ושתיה שזה גשמי. שאלה זו מקורה ממה שנאמר בתורה בענין יום טוב (דברים טז, ח) "עצרת לה' אלהיך" ונאמר במקום אחר (במדבר כט, לה) "עצרת תהיה לכם", כיצד

מתיישרים שני הפסוקים יחד. נחלקו בזה גדולי התנאים רבי אליעזר ורבי יהושע (ביצה טו ע"ב), שלדעת רבי אליעזר 'יום טוב' מיועד או כולו לה' או כולו לכם, דהיינו ביד כל אחד לבחור האם כל המועד יוקדש ללימוד תורה או לייחד את המועד לאכילה ושתיה, אך רבי יהושע סובר שכוונת הפסוק שיש לשלב חציו לה' בתפילה ולימוד, וחציו לכם באכילה ושתיה. והנה לפי זה יכול היה רבי אבין לישב את הפסוק בתהלים כשם שביארו את הפסוקים בתורה, או כדעת רבי אליעזר או כדעת רבי יהושע. כמו כן יש לשאול על יישובו של רבי אבין מהפסוק בשיר השירים "נגילה ונשמחה בך", שהכוונה היא לשמוח בבורא עולם, ולכאורה יישוב זה אינו כרבי יהושע הסובר שיום המועד יש לחלקו חציו לה' וחציו לכם, ואינו כרבי אליעזר הסובר שביד כל אדם לבחור ביום טוב או כולו לה' או כולו לכם, שהרי מביאור הפסוק בשיר השירים משמע שיש רק אפשרות אחת - 'כולו לה'.

מטרת המועדות

ומבאר ה'זרע שמשון', שרבי אבין ידע את מחלוקתם של רבי אליעזר ורבי יהושע דבר ייעודו של יום המועד, אך כשראה בדברי דוד המלך את המלה "בו", הבין שמלה זו נועדה למעט דבר מסוים דהיינו "בו" ולא באחר, ולכן שאל למה הכוונה. ולאחר שמצא את הפסוק בשיר השירים, הבין רבי אבין שדוד המלך התכוון לומר שכאשר אדם בוחר לשמוח ביום טוב על ידי דברי תורה עליו לכוון בכך לשם שמים, וכן אם ביום טוב בחר לאכול ולשתות עליו לכוון לשם שמים. וזו כוונת שלמה המלך בשיר השירים "נגילה ונשמחה בך"

פינים מהפרשה

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם, ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. לכן אמר הנני נתן לו את זרתי שלום".

כלומר, לכן הוא יהיה זה שיבשר על הגאולה והשלום הנצחי באחרית הימים, ולא ימות כשאר האדם על ידי מלאך המוות. וכמו שכתב בתרגום יונתן בן עוזיאל: "הא אָנָּא גִזְר ליה ית קִימִי שְׁלָם וְאַעֲבְדִינְיָה מְלֶאךָ קִימִי וְיִחְיִי לְעֵלְמָא לְמִבְּשָׂרָא גְאֻלְתָּא בְּסוּף יוֹמִיא" (-הנני גוזר לו את בריתי שלום ואעשהו מלאך נצחי ויחיה לעולם לבשר הגאולה בסוף הימים). אך יש לתמוה על שכן זה, מדוע מקבל פינחס את שכרו דווקא ב'ברית שלום', הרי מעשה זה של פינחס, להרוג שני אנשים ולהניפם לעיני כל ישראל, הגם שראוי לשבח לאור הנסיבות, הלא הוא היפוכו של 'ברית שלום', ומדוע זכה דווקא למתנה זו.

אולם ניתן לבאר את הדברים ע"פ דברי רש"י שם: "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן - לפי שהיו השבטים מבזים אותו: 'הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה והרג נשיא שבט מישראל?' - לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן".

וביאור הדבר כך הוא. כל אדם נולד עם תכונות אופי שונות מתכונות חברו. ישנן תכונות המקלות עליו בקיום חלק מן המצוות, ותכונות אחרות שבהן נדרשת עבודה גדולה יותר במצוות אחדות. אולם בכל אדם קיימת תכונה המהווה למעשה את הניסיון המרכזי שלו בעבודת ה'. כך למשל, יש אדם בעל אופי רך, אשר מידת החסד שבו היא ניסיונו הגדול, ונדרש הוא להכניס גבורה במידותיו ולדעת לסרב לחבריו המציעים לו להצטרף אליהם לדבר איטור. ויש גם להפך: אדם שחולשתו היא מידת הגבורה הטבועה בו, ועיקר עבודתו בעולם הזה היא להטמיע בקרבו את מידת החסד באורחות חייו, לוותר, לתת ולהעניק לאחרים.

לפינחס היו שני 'ייחוסים'. מצד אחד - היה נכדו של יתרו, ומאידך - נכדו של אהרון הכהן. אהרון הכהן ניחן במידת החסד, 'אוהב שלום ורודף שלום', כדברי חז"ל במסכת אבות. יתרו, מצעם היותו עובד עבודה זרה, הטיב בעצמו תכונות שליליות שבכוון להשפיע גם על צאצאיו. לכן, כאשר ליצני הדור ראו את מעשיו של פינחס, שהכה את החוטאים והרגם - מיד גזרו את המניע למעשה מייחוסו ליתרו. במילים אחרות, הם ביקשו לומר כי המעשה הנועז של פינחס אינו נולד מתעצמות נפש שפינחס התאמץ להכניס בנפשו ולקנא את קנאת ה', אלא המעשה נבע מתכונה גרועה הטבועה כבר בנפשו כתורשה גנטית מהסבא יתרו.

לכן בא הקב"ה וייחס את פינחס דווקא אחר סבו השני, אהרון הכהן: "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן". לומר, שאף שייחוסו לאהרון ידוע זה מכבר, והתכונות שירש פינחס הן דוקא "אוהב שלום ורודף שלום", הוא שם נפשו בכפו, התעלה על מידתו זאת, והרג את שני החוטאים, כדי לעשות נחת רוח לקב"ה. ולפיכך זכה להתברך ב'ברית שלום', לחיות לעולם ולבשר על השלום העולמי באחרית הימים. משום שהיה מוכן לפעול נגד טבעו ולהקריב תכונה גדולה זו לכבוד ה' יתברך, ברגע שקונן היה לעשות זאת. והתברך בשלום בכפל כפליים, להורות לדורות עולם כי איש זה - איש של שלום הוא.

ומכאן שעיקר עבודת האדם היא לראות לנגד עיניו את רצון ה' בכל מעשה העומד לפניו. וזאת, על ידי שישאל את עצמו תמיד: "מה רצון ה' שאעשה כעת?" ומתוך כך יבטל את הדחף הטבעי שחש ואת רצונו, מפני רצון ה'. ואם עלול להיות נגוע בדבר, יקיים בעצמו: "עשה לך רב והסתלק מן הספק". ומתוך שיקיים "בטל רצונך מפני רצוני", יזכה במידה כנגד מידה, שהקב"ה "יבטל רצון אחרים מפני רצונך" (אבות ב, ד) (הרה"ג ר' זמיר כהן שליט"א)

לאשת החיל

"וזכנו לגדל.."

כמה שיטות יש בחינוך הילדים. סדנאות, חוגי בית, דימיון מודרך, שיעורי נשים, ספרים, עלונים, הרצאות... וואו.. כמה רעיונות, כמה שיטות... כמעט לכל רב יש את הדרך החדשנית והטובה שלו בחינוך הילדים.

והכל בשביל מה? שישארו בדרך התורה והמצוות. שלא יתפתו לעולם החיצוני וידרדרו אליו חלילה. כמה דיונים הבעל והאישה מקיימים על הנושא הזה, על מולטימדיה ועל חברה לא טובה. הנושא הזה כל כך גועש ורועש בכל הקהילות, ועדיין לא נמצאה חברה הביטוח שתבטח משפחה עד שכל ילדיה ילכו בדרך ה', וכל זאת מאחר והדור הזה הוא באמת מהול בניסיונות וקשיים, והדרך לא תמיד רצופה בשושנים, אדרבה רובה קוצים ומהמורות. במאמרים הבאים נפתח את הנושא ונלמד ביחד כמה זוויות ראייה לנושא, אבל כהקדמה נדע כולנו שהכל זה בגדר השתדלות, שכן הקב"ה הוא היחיד שיודע מה המסלול של כל נשמה, רק הוא יודע מה כל ילד צריך לעבור בעולם הזה. אנחנו מהצד משתדלים לא לקלקל לפחות, אך ההצלחה לא תלויה בנו אלא רק בבורא עולם. ועל כן נישא תפילה אליו שילדינו יזכו להיות בריאים ושמחים, בעלי מידות טובות, מכובדים ומכבדים, שנראה מהם נחת יהודית, שיזכו תמיד לשמח את ה' ולעשות לו נחת רוח, ובכל מקום שיהיו תלווה אותם תחושת ביטחון חזק בה' יתברך ומתוך שיחה כנה איתו.

ולאחר שהקדמנו ובהרנו מה שחשוב הבה נתחיל. הנה ילד שהוא משפחתו הוא פחות מועד לפורענות. אדם שברירת המחדל שלו - והיינו המקום הטבעי והאהוב שלו - זה המשפחה, הרי שהוא פחות מועד ליפול ברשת החברה. ילד שהוריו הם מרכיב משמעותי בחייו ולא רק מבחינה סכנית, אלא דווקא מבחינה רגשית - רגשית חברתית, רגש שהוא חם ואוהב כנה וחברי, אזי ניתן "לקנות" את הילד הזה ולגרום לכך שהוא תמיד ירצה להיות בסביבת הוריו ומשפחתו. ילד שכזה לא יחפש כלום בחוץ. תראו ילדים שמגיל קטן עוזרים לסבא ולסבתא, מטפלים במבוגרים, רואים בחיי היומיום אמפתיה (אמיתית) למבוגרים, הם גדלים אחרת. נקודת המוצא שלהם היא הרבה יותר גבוהה, הם פחות תנונים לסיכונים חברתיים ולביטחון רעוע שהוא הגורם לסחף אחרי האבל.

ראו ילדים שהמשפחה שלהם תמיד עוטפת אותם בחום ואהבה, בלי ביקורת על כל צעד ושעל, בלי לשפוט, פשוט להיות חברים. לא להיות אטומים למשהו שעובר על הילד והוא קצת לא מתאים לרוח הבית - אלא הפוך, מקבלים ומכילים, זורמים ופשוט אוהבים, פשוט שם בשבילם כל הזמן וללא תנאים, והעיקר בלי לחשבן לשכנים.

ילד שגדל בבית כזה פשוט אוהב להיות בו, וממילא מדוע שיעשה בעיות?! מדוע ימשך לשטויות?! למה שיחפש חום ואהבה בחוץ?! וגם אם מאת ה' זה קרה, הרי שילד כזה בוודאי יחזור לבסוף, שכן השורשים שלו חזקים מידי, איתנים מספיק בשביל להחזירו למוטב בבוא הזמן.

אמא שהיא החברה הכי טובה של הבנות שלה, קנתה את עולמה, כיון שהבת שלה תרצה להתייצץ רק איתה בזמן משבר. הבת שלה תמיד תדע שאמא לא תשפוט אותה, אלא הפוך, היא תחבק אותה בזמן ניסיון, וגם אם זה לא בדיוק מה שאמא שלה רוצה לשמוע. אנחנו לא מתארים לעצמנו עד כמה ילדים יודעים מה מפריע לנו, ועד כמה הם מעריכים את זה שאבא ואמא מקבלים משהו שידוע לכל שהוא לא לטעמם. זה מראה לילד עד כמה אוהבים אותו והוא רצוי, ומה צריך יותר מזה?! ברגע שהילדה שלך או הילד שלך ירגישו שהם הדבר הכי חשוב לך בחיים, לא משנה מה יהיה - הם ירישו אוהבים ורצויים, ממילא הם יהיו בעלי ביטחון עצמי ויוכלו יותר בקלות להתמודד עם ניסיונות הדור הזה. לא נשאר לנו אלא ליישם והלוואי שלו רק חלק מהנקודות שלמדנו עליהם, וכבר נוכל לראות את התוצאות.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

סיפור לשבת

"אני הנוצרי האמיתי ולא הוא!"

מעשה בבני זוג שחיו שנים רבות בצוותא והקימו משפחה יהודית לכל דבר, גידלו ילדים וחניכו אותם בדרך היהדות והכל התנהל על מי מנוחות. ביום לא-בהיי אחד נִשְׁפָּה הבעל בקסמיהם של כת נוצרית מסוכנת והחל להתנהג בביתו כנוצרי, רח"ל. ערך טקסי תפילה כמנהגיהם, ענד שתי וערב לצווארו, והאשה והילדים רואים ועיניהם כלות.

האישה, אם יהודייה כשרה, באה לבית דין והתחננה בדמעות שלישי שיסדרו לה גט על מנת שתוכל להיפרד מבעלה. הדיינים הזמינו את המשומד, אולם ברגע שהשמיע אב בית הדין את תביעת האישה לגט, הזדקף זה בגאווה והצהיר לאזניהם הנדהמות של הדיינים:

"אני נוצרי לכל דבר, ובנצרות לא מקובל לתת גיטיין..."

ניסו הדיינים לשכנעו, תיארו בפניו את צערה ויגונה של אשתו, אך לשווא. האזניים היו אטומות.

אם היה זה מקרה רגיל, היתה בידי הדיינים אפשרות לכופו אותו לתת גט, על ידי הפעלת המשטרה והכנסתו לבית הכלא. הבעיה במקרה זה היתה שלאותו המשומד היו קשרים עם הוותיקן ברומא, הלא הוא מרכז הנצרות העולמי, וכיון שכך היו ידיהם של הדיינים כבולות.

לא צריך להיות 'מדינאי' בעל שם כדי להבין שמצב זה כרוך בבעיות סבוכות מאוד, וכל צעד שיאלץ את הבעל לתת גט יתפרש שם ככפייה דתית, מה שעלול לפוצץ את הפרשה אל התקשורת בקול רעש גדול, ואז המשך בעמוד האחרון

המשך סיפור לשבת

גם משנאי-הדת בארץ יעשו כל שלאל ידם על מנת למנוע את נתינת הגט. האישה המשיכה לבכות ולבכות, ולתנות את יסוריה בפני בית הדין. ושוב נקרא המשומד לדיון, ושוב הוא חוזר על סירובו המוחלט לתת גט לאשתו. העניינים יגיעים ונסחבים שבוע אחרי שבוע, חודש אחרי חודש, והסוף אינו נראה באופק.

גם לאחר שסיפרו לבעל שאחד מראשי הכת שלו נתן פעם גט לאשתו, עמד זה בסירובו, בהצהירו לפני הדיינים הנדהמים: "וכי נראה לכם שהאיש הזה שנתן גט הוא נוצרי אמיתי?! לא ולא! אם הוא עשה כדבר הזה, הוא אינו ראוי להיקרא נוצרי. אני הוא הנוצרי האמיתי!"

בשלב מסוים, לאחר שאב בית הדין 'התעמק' במנהגיה של אותה כת נוצרית, הציע להודיע לבעל שאשתו עשתה חטא מסוים, למרות שהיא כמובן היתה נקייה מכך לחלוטין, ובמקרה זה 'מותר' לתת גט גם לפי חוקיהם.

אבל, אליה וקוץ בה. עכשיו הועלה ספק שכיון שהבעל מגרש את אשתו רק בגלל החטא הזה, והאישה הרי לא חטאה, אם כן מדובר בגט מוטעה, ושמא גט כזה אינו תופס גם במקרה שלפנינו.

אב בית הדין ניגש אל מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל לשאול אותו האם במקרה הנידון אפשר להסתמך על גט שכזה, אם לאו.

והנה, באורח פלאי לא אסתיעא מילתא. סיבות מסיבות שונות עיכבו

בעדו פעם אחר פעם להציג את השאלה בפני הגרי"ש זצוק"ל. ויהי הדבר לפלא.

למרות שהאישה המשיכה להרעיש שמים וארץ בבכיותיה ובזעקותיה, החליט אב בית הדין לא לעשות מאומה בעניין הגט עד שתתקבל התשובה המיוחלת ממרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל.

והנה, לאחר תקופה, יום אחד הולך האב"ד ברחובות תל אביב, ובני זוג חרדיים ניגשים אליו כשצהלה על פניהם ודורשים בשלומם. אב בית הדין משיב בנימוס, והבעל שהיה בלבוש חסידי מלא שואל את הרב: "האם אינך מכירני?"

מתבונן האב"ד באיש שלפניו ואינו מכיר.

"הלא זה בעלי שסירב לתת לי את הגט", התפרצה לפתע האישה בקריאת שמחה. "הקדוש ברוך הוא עזר לנו והכניס בליבו רוח טהרה ממרומים עד שהחליט לחזור בתשובה שלימה, וכיום הוא יושב ולומד בהתמדה גדולה, והעיקר שחזר להיות בעל מסור ואבא טוב לילדיו, והכל על מקומו בא בשלום".

מכל האמור נלמד שדעת תורה קיימת ומצויה בגדולי ישראל הממיתים עצמה באהלה של תורה וכל ליבם וראשם מונח ללא הרף אך ורק בתורה, צריך לדעת שיוזכו וזוכים הם בגין כך לסייעתא דשמיא מיוחדת אשר מחמתה מכוונים הם לאמת בכל ענין ואין תקלה באה על ידם, מן שמאי מעניקים להם עניינים צופיות למרחקים עד כדי כך שלפעמים אף העומדים בסביבותיהם משתאים לנוכח המראה המופלא.

צדקה וחסד

מאכילים ילד רעב, עושים טוב לעצמנו!

רוצים גם אתם לעזור?
03-8000-770

ענפים

נותן לך מענה!

מוסים להתחזק וצריכים הכוונה?
יש לכם שאלה הלכתית ואין לכם את מי לשאול?
צריכים הכוונה בנושא שלום בית?

ארגון ענפים
בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מומחים ורבנים.

צרו קשר:

03-8000-770

אנחנו אולי נבאים שונים אבל כולנו מניחים אתכם

בשבת והודאה לכורא עולם יצא לאור ספרו החדש
של הרב יגאל כהן שליט"א
על פרק רביעי של חובת הלככות
ביאור בשפה נעימה וברורה

שער הבטחון המבואר

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770
ובחנויות המובחרות

200,000 יחידות

מהדיסק החדש של הרב יגאל כהן שליט"א בהדפסה רוצה להיות שותף? בתרומה של 100*42 **אתה שותף!**

לפרטים: 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של ש"ח 250 אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים